

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **E. P.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 września 2019 r.,

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 11 lipca 2019 r., V KO 49/19

o odmowie przyjęcia osobistego wniosku skazanego

o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu

Apelacyjnego w (...)

z dnia 26 sierpnia 2015 r., II AKa (...)

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w O.

z dnia 10 kwietnia 2015 r., II K (...),

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca w zażaleniu nie kwestionuje powodów wydania w dniu 11 lipca 2019 r. zaskarżonego postanowienia. Twierdzi on jedynie, że wymienione w tym postanowieniu braki wniosku o wznowienie postępowania zostały usunięte pismem wnioskodawcy z dnia 16 lipca 2019 r. przez załączenie do niego: „Opinii *amicus curiae*” Fundacji „W.”, będącej oceną opinii prawnej adw. M. S. z dnia 17

grudnia 2018 r. (wyznaczonego do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania albo opinii o braku podstaw do wznowienia postępowania w sprawie V KO 79/18, a więc zainicjowanej poprzednim wnioskiem E. P.) i wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego przez „Zespół Opiniujący” tej Fundacji, za który podpisał się W. G.. W swym piśmie z dnia 16 lipca 2019 r. wnioskodawca postulował przekazanie wskazanych wyżej opracowań Fundacji adwokatowi „z terenu K.” (gdzie mieszka wnioskodawca i Fundacja ta ma adres do korespondencji).

W związku z powyższym przypomnieć należy, że we wspomnianej sprawie V KO 79/18 Przewodniczący V Wydziału Izby Karnej SN w zarządzeniu z dnia 29 stycznia 2019 r. odmawiającym przyjęcia osobistego wniosku E. P. o wznowienie postępowania z powodu nieusunięcia braku tego wniosku przez sporządzenie go i podpisanie przez adwokata albo radcę prawnego, poinformował kolejny raz skazanego, że tylko taki podmiot fachowy (adwokat albo radca prawny) jest uprawniony do złożenia wniosku o wznowienie postępowania stosownie do dyspozycji art. 545 § 2 k.p.k. Takiego podmiotu nie mogą zatem zastąpić inne osoby albo organizacje, ani wywołać skutku – sporządzone przez nich opinie lub wnioski. Z tego względu nie ma również możliwości traktowania takowych opracowań jako podstawy do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania przez innego adwokata albo radcę prawnego, którego wyznaczenie sugeruje skarżący. Jak wspomniano, wcześniej wyznaczony dla wnioskodawcy adwokat nie znalazł podstaw do wystąpienia z takim wnioskiem. Przydzielenie z urzędu innego pełnomocnika (adwokata albo radcy prawnego), nie wchodzi w rachubę w postępowaniu zażaleniowym, tym bardziej gdy nie ma rzeczowych powodów do kwestionowania opinii wydanej przez uprzednio wyznaczonego adwokata.

Pismo wnioskodawcy odczytane tak jak zostało nazwane – „zażalenie”, okazało się więc bezzasadne i dlatego utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie.